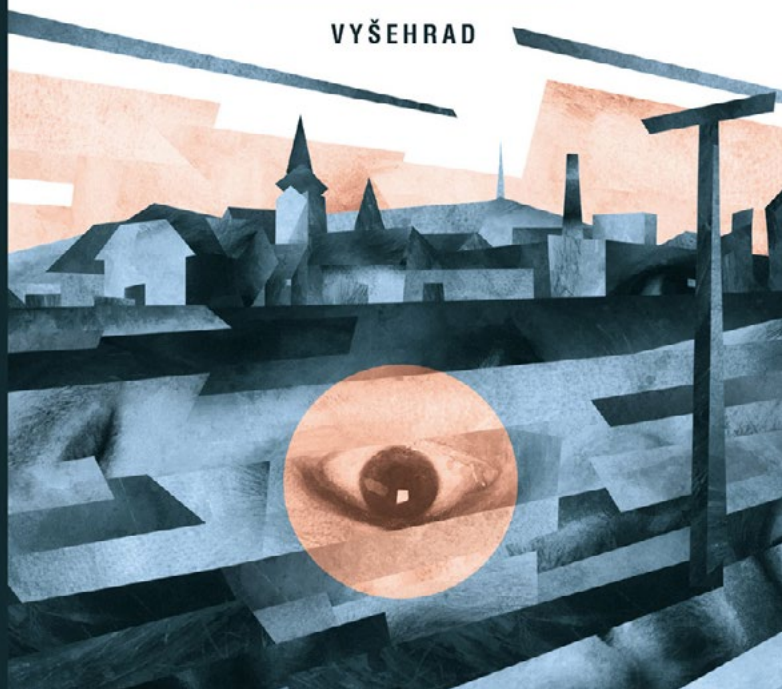

Hana
Lehečková

Svatá
hlava

VYŠEHRAD

Svatá hlava

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.ivysehrad.cz
www.albatrosmedia.cz

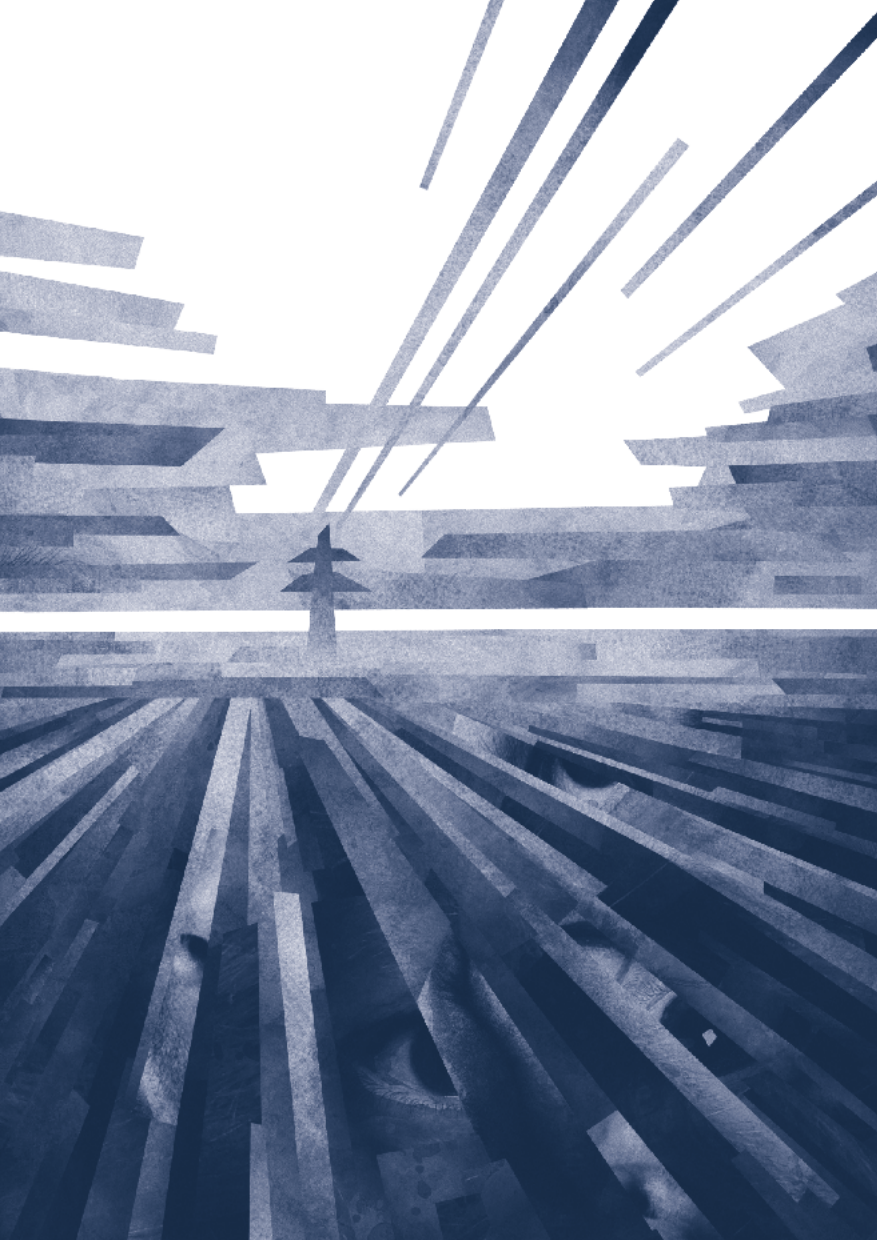

Hana Lehečková
Svatá hlava – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2019

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

Hana
Lehečková
**Svatá
hlava**

Hana
Lehečková

Svatá
hlava

VYŠEHRAD

Věnováno všem slabým duším

Vstávám z postele

Když se ráno probudím většinou nechci vstávat ležím a koukám nahoru ležím a koukám nahoru strop má bílou barvu ale ne úplně když koukám dlouho vidím žlutou skvrnu nejdřív jednu pak víc a najednou už strop není bílý ale žlutý někdy vidím kruhy fialové na které když se chci podívat tak uhnou na stranu když se chci znovu podívat zase uhnou na stranu jako to dělá pes když už si myslí že chytil svůj ocas tak mu ten ocas o kousek uteče pes ho dohoní ale ten ocas zase uteče o stejný kus o který ho pes dohonil a takhle to dělám já když na tu fialovou skvrnu kouknu zase mi zmizí jinam někam za roh pod zeď.

Vstávej vstávej

to slyším ráno protože máma chce abych vstal klepe mi na dveře klepe mi na dveře a zní to asi takto kututuk kututuk kutututututuk, jsem vzhůru mami, říkám jí a ona na to odpoví, neřehtej se tak nahlas, ale já se přece neřehtám možná to slyšela v televizi protože ta je puštěná skoro pořád a tam jsou stále

*zvuky někdy hraje hudba jindy se lidé smějí běží
tam celý den nějaká zábava pořady soutěžní o věčné
ceny nebo zprávy o událostech domácích i světových
vražda dopravní zácpy kolik korun koupíte za euro
pro zasmání video ze světa zvířat veverka panáčkuje
kočka skáče přes obruč televize je velký hrnec
polévky uvařené ze zbytků jako dělá máma každé
pondělí někdy chutná jindy se jíst nedá nikdy nevíš
co v ní všechno plave lepší je se prostě neptat bez
řečí to všechno sníst talíř odnést do dřezu umýt
VODOU*

Ráno se oblékám

Toto je moje oblečení:

4 ks triček

- 1 tričko zelené světle
- 1 tričko zelené tmavě
- 1 středně modré
- 1 obyčejně červené

Trička zapsaná v tomto sešitu A5 bez linek mám už nevím jak dlouho mé nejoblíbenější tričko je obyčejně červené barvy neboť červená je barva lásky krve a ha-sičů co více si od trička přátí než tyto tři věci.

V mé skříni dále najdete košili černou kterou nosím do kostela na pohřby a jiné zajímavé události s lidmi.

Kalhoty mám dvoje jedny z nich jsou barvy černé které nosím spíše méně na nějaké slavnosti pohřby

a do kostela moje druhé kalhoty mají barvu béžovou a nosím je velmi často třeba na nákup do obchodu mám také velký počet ponožek ale protože se hodně ztrácí nemůžu říct kolik přesně a jaké barvy většinou jsou ale černé až šedé jenže některé z nich nemají barvu co měly původně

to je pak беру do ruky a říkám si, hele nový ponožky nebo co, překvapeně na ně koukám voním k nim mačkám je v ruce natahuju do dálky a potom si je obleču a chodím v nich jako kdybych měl na sobě ty ponožky ponožtičky poprvé v životě

Dále mám několik ks slipů ale o těch se nahlas nemluví je to jako mluvit o tom že jste byli na záchodě nebo jako sprostě nadávat na ulici.

Mám také zimní oblečení ale to je teď uklizené a já si ho nepamatuju přes léto vždycky všechno zapomenu a v zimě se divím co to v té skříni mám

divím se jako bych z višně spad na zem plnou kamenů přímo na holý zadek

Když se oblékám nejdříve si natáhnu jednu ponožku většinou si k tomu sednu na postel protože na jedné noze se neudržím poté si nandám druhou ponožku pak slipy většinou čisté ale někdy si nechám ty ve kterých jsem spal protože žádné čisté nejsou každé ráno

vždycky dělám čichotest neboli test čichem tričko kalhoty svetr všechno to očichám když to smrdí jde to do pračky když to nesmrdí oblékám to na sebe a chodím v tom celý den a vykračuji si po ulici. Když si nandám slipy vyberu si pak tričko nějaké barvy podle nálady nebo podle náhody s očima dokořán zavřenýma tričko zastrkám do kalhot což je oblečení které oblékám jako poslední někdy do nich dávám i pásek záleží jak jsem zrovna tlustý nebo hubený pásek zapínám na díрку jak je tam ten zoubek drápek nebo co.

Dolů z pokoje jdu po 17 schodech počítám je vždycky když jdu dolů

jednadvařičtyřipětšestsedmosmděvřdeset
jedenáctdvanácttřináctčtr
náctpatnáctšestnáct
sedmnáct

Dřív mi to vycházelo pokaždě jinak nakonec jsem zjistil že to záleželo

záleželo jestli jdu dolu nebo nahoru když sem šel dolů poslední schod sem myslel že je normální schod ale když sem šel zase nahoru tak sem ho

*měl za podlahu a nepočítal ho pak sem na to přišel
přišel sem na to že schody se nemění mění se moje
počítání takže sem pak pokaždé napočítal 17 aby se
to nepletlo a od té doby je to vždycky 17 každý den
17 ráno i večer 17 někdy ale stejně napočítám jiný
číslo hlavně když zapomenu nedávám pozor nebo
jsem naštvaný*

K snídani snídám

- 1) nějakou buchtu
- 2) rohlík
- 3) zbytky z minulého dne např polívka kuře
- 4) nic

Číslo 4 snídám když vstanu pozdě a jdeme na mši jako
třeba dnes

*Ležel jsem dlouho v posteli koukal na strop oblékal
se a my už jsme měli dávno vyrazit máma na mě
ječí nahoru tak se snažím jít rychle dolů čím víc
ona křičí tím sem rychlejší ani se nenasnídám zuby
nevyčistim abych už dole byl přijít pozdě na mši
je jako plivat do tváře ježíši který umřel za naše
hříchy, jsi velmi velmi nevděčný že nectíš oběť božího
syna a místo toho se válíš v posteli jako nějaký
pán, chvátam chvátam až sem se z toho bouch
o stůl narazil si loket bolestí sprostě nadával a teď
už na mě řvou obě dvě máma i babička je to jako*

*tornádo hrozivé co se zastavit nedá a schovat se
můžeš jenom pod ten malý stůl stolek ze dřeva co
v pokojíčku už od mimina mám*

*ale kdyby bůh chtěl abych přišel na mši včas tak
by mě probudil tolik práce by mu to nedalo bůh
stvořil celý svět oceán českou republiku náš barák
televizi a mě probudí úplně všechno například
i popelářský vůz vzbudit mě nedá žádnou práci
na rozdíl od stvoření všeho živého a do očiště se
nechodí kvůli tomu že člověk zaspí na mši nebo když
slovíčko sprosté uklouzne mu z pusy když sem si
zuby nevyčistil protože pasta chutná jako sůl v hubě
vztekem když skleničku rozbiješ jenže náhoda je
blbec riskovat se nevyplácí pravda to být může
a nikdo nechce trpět tisíc let v očiště kde do něho
budou čerti píchat vidlemi a smát se jako pomintý
ani mládežníci co se v klubech opíjejí tancují ani ty
to nechtěj pro začátek stokrát otčenáš vykoupat se
ve vodě svěcené a do kláštera je zavřít s tím mobilem
iphone tričkem v angl. jazyce a penězi od rodičů
zbohatlíků co svoje domy a nábytek nakradli
podvodem*

*Dveře do kostela vržou jak rakev nebožtíka
co nemůže spát válí se a převaluje dveře veliké
malované vedou až k pánu bohu do pokojíčku je
dobré ho navštívit alespoň jednou týdně a pozdravit
jako když máte dědu v domově důchodců*

Na mši svaté se:

zaprvé zpívá tohle zpívání v kostele je hlasitá modlitba pro boha aby si víc všimnul že mu někdo něco chce

zadruhé čte z bible boží slovo nebo nějaké historky z minulosti s poučením do života například co je dobré a co ne jak se chovat v různých situacích jak se rozhodovat špatně či dobře a taky o ježíšovi jak trpěl za naše hříchy atd

zatřetí dávají peníze to když tam chodí pani s kasičkou na kostel kam lidi hážou co mají v peněžence já házím co mi máma dá ze své peněženky já do kostela žádnou peněženku nenosím

začtvrté pije červené víno s oplatkou a to většinou dává kněz.

Na mši svaté se mi ze všeho nejvíce líbí že v létě není v kostele vedro dále se mi líbí ten pokoj svatý jak si lidi třesou rukama a říkají, pokoj tobě, to je v kostele celý rok třesou si rukama i lidi co se neznají vždycky jsem si říkal, jaký pokoj jako myslíte nějaký obývací pokoj, a když jsem třásl lidem rukou a říkal, obývací pokoj tobě, tak mi začali říkat, blázne, a to mi říkají i dneska když už říkám normální pokoj tobě.

Když se jde z kostela přemýšlí se nad bohem kdybych byl bohem já také bych miloval všechny lidi psy kočky slepice a jiná zvířata jako náš současný pán bůh dále bych létal neviditelný po vesnici a koukal lidem do baráku například co vaří nebo kdy chodí spát a navštěvoval bych babičku aby měla radost

*ona leží v posteli celý den do kostela už nechodí protože chodit nemůže pořád fňuká už se to ani poslouchat nedá díky mým božím návštěvám by snad fňukat přestala šance je tak osmdesát procent babička ani na záchod nechodí do plíny si čůrá a máma ji musí přebalovat pokaždé když si babička dojde na záchod kdybych si měl čůrat do kalhot já radši bych skočil pod vlak a celého by mě to přejelo na kostky kostičky rozsekalo
roz-se-ka-ló*

Sedli jsme si k nedělnímu obědu a babi se mě z obývacího ptala jestli myslím na kostel a prý ať беру boha vážně poučovala mě velmi dlouho kdo je ježíš a kdo je jeho otec pan bůh matka maria všechny ty věci ze starého zákona z nového zákona odpuštění láska pokora boží trest slyšel jsem to aspoň milionkrát

pořád a pořád dokola desatero hlavně to desatero to je úplně všude desatero to je základ když jsem něco špatně udělal musel jsem ho desetkrát odříkat psal jsem desatero na papír odříkával jsem

*desatero pozpátku přemýšlel jsem o desateru mně
se o desateru zdály sny jedna velká desítka která
se šklebí a křičí POMNI ABYS SVÁTEČNÍ DEN
SVĚTIL a švihá mě vařečkou po zadku s desaterem
není radno si zahrávat všechno ostatní všechny ty
historiky ze života nějakých starých lidí to všechno
může být jenom nějaká povídačka ale desatero je ze
samotného mozku boha já na desatero věřím velká
desítka tě s sebou stáhne do hrobu pekelného CO
JE TO VÁLKA CO JE TO ROZVOD CO JE TO VĚZENÍ
NIC TO NENI ALE BOŽÍ TREST TO JE UTRPENÍ BEZ
KONCE O SAMOTĚ
HLAVNĚ O TĚ SAMOTĚ*

Jedu na kole

Dnešního dne odpoledne jsem jel na kole už šest dní jsem nebyl nikde venku a máma říkala že mi přestanou fungovat svaly a kosti když nebudu chodit ven bolela mě pravá ruka už tři dny leknul jsem se a najednou měl pocit že mi odpadáva že mi po ní zbude jenom rameno jenom to moje rameno ramínečko už jsem viděl jak mi padá na zem jako kus masa sebou flákne na podlahu rychle sem vyběhl ven abych tomu zabránil ani sem se z kostela nepřevlík nechal dveře otevřený protože pravá ruka je pravá ruka já ji používám skoro na všechno.

Jel jsem po silnici na kole.

Někdy rovně jindy do zatáčky pak zase do zatáčky chvílku rovně do kopečka atd atd jel jsem rychle i pomalu jak se mě zrovna chtělo ale pozor jsem si dával na šneky žížaly žáby těm se vyhnout musíš

na kole je dobře na kole ti nikdo neříká, utři nádobí vynes koš cos to tu nechal za bordel co budeš dělat se svym životem, na kole je člověk sám a daleko a musí jen zatočit a šlapat zatočit šlapat a šlapat

i když je to někdy do kopce a dýchat nemůže má infarkt kolo tlačí před sebou jak kdyby z blázince utekl a pak jsem byl najednou nahoře a všechno dole vypadalo malé že by se to vešlo do kapsy do té malé malinkaté kapsičky u košile rozhlížel jsem se po těch domečcích a těšil se že vjedu dolů do tý prťavý vesnice jako král jako ten král co ji předtím viděl zrnku písku podobnou jel jsem dolů z kopce rychle a rychleji pak už sem se ani řídítek nadržel plival sem mouchy na všechny strany a křičel SEM KRÁL SVĚTA POKLOŇTE SE MI děti na chodníku do sebe šťouchaly a smály se já sem na ně zachrochtal jako to prase a jel s rukama nad hlavou dál mával a křičel babky na ulici si na čelo ťukaly na mě si ukazovaly a hlavami kroutily že takového blázna to vám ještě nikdy neviděly

A pak okolo mě projel kamion německý.

Myslím že byl německý protože vypadal víc německy než česky a já byl najednou v příkopě najednou jsem ležel na silnici protože projel nějak moc blízko ležel jsem na zádech nemohl dýchat a koukal jsem do nebe na mrak ve tvaru kočky popadal dech a koukal na mrak

na mrak jsem koukal do očí kočky haliny co ji měla babička kdysi na zahradě mourovatá pořád blila protože žrala trávu chlupy hovínka jednou snědla otrávenou myš naposled se poblila a pak chtěla

*pohřbili sme ji na zahradě tam pod tou malou
višní u rybízu na dušičky jí tam dávám svíčku
ale jenom takovou malou byla to kočka malinká
ale s velkýma tmavýma očima hodiny na zídce
proseděla a koukala do nebe vzpomněl sem si na to
a smutno se mi z toho udělalo že halina je mrtvá že
už ji neuvidim a nikdy nám nepozvrací předložku
a najednou do mě někdo kopl*

CO TY KRÁLI JEDEN POŘÁD SE TI MÁME KLANĚT
a plivnul na mě
JE TO SPÍŠ KRÁL VŠECH CHOREJCH
VON TADY SNAD BREČÍ NEBO CO
NARAZIL SI ZADEK A TEĎ TADY FŇUKÁ JAKO MI-
MINO
NECH HO BEJT DANE CHUDÁKA
TO JE TEN RETARD CO BYDLÍ U STAREJCH STODOL
ŽE JO PREJ SE TY A TVOJE BABKA MYJETE JEN JED-
NOU TÝDNĚ JE TO PRAVDA
TAK SI K NĚMU ČUCHNI A UVIDÍŠ
NO FUJ HAHAHAHAHHHHH

Zvedl jsem se otřel si krev z kolena vytáhl kalhoty
odhrnul si vlasy
MY SE DOMA MYJEME KAŽDEJ DRUHEJ DEN

*odpověděl jsem jim a šel šel sem pryč ani se
nepodíval a odkráčel pryč nic sem dál neřekl nesl
si to svoje kolo na zádech to svoje kolo celý rozbitý*

*zkroucený to moje kolo ani sem se nepodíval kdo
nebo co ani sem se nepodíval prostě kdo nebo co to
já sem nevěděl ještě za mnou volali*

HELE TY DEBILE CO TVOJE MATKA KOLIK SI BERE
ZA DVACET MINUT
PREJ CHODÍ TAM NA BENZINU S KAMIOŇÁKAMA
FIKN FIKN JAJA MAJNE LÍBE

kolo jsem schoval na zahradě hodil na něj větve a svoje
oblečení od prachu a krve jsem svléknul a roztrhané
ho schoval do kůlny na policičku a v trenkách jenom
v těch svých trenkách trenečkách pruhovaných jsem
rychle utíkal dovnitř abych se tajně převléknul než si
to někdo všimne než to někdo uvidí a bude zle

a hned jak jsem dveře otevřel

máma

*stojí ve dveřích kouká na mě s očima navrch hlavy
nůž z ruky pustila zapíchnul se přímo do podlahy
jako do prkénka dřevěného máma kouká kouká že
mám na sobě jen ty trenky jen ty špinavé trenky co
jsou už dva dny staré kouká na mě a ani slovíčko
neřekne já koukám jak ona kouká koukáme na sebe
a ona konečně konečně zvedne ze země ten nůž otře
si ho do zástěry a pak se mě zeptá, kde máš šaty
nevím*

*kde máš šaty
mmm
kde máš šaty kde máš šaty kde máš ty šaty
a já jenom mmmm mmmm mmmm
kde máš ty šaty do kostela kam si je dal ty chodíš
venku nahatej proboha neříkej že chodíš venku
nahatej
pokrčil sem rameny
nemůžeš chodit venku nahatej proboha kde máš
ty šaty do kostela máš jenom ty jedny v čem budeš
chodit do kostela
nahlas jsem se zasmál a podíval se do stropu
a ona
na mě ukázala tím nožem v ruce
chvíli koktala
a pak řekla
že za trest budu škrábat brambory
BRAMBORY
BRÁM-BO-RY*

nic jsem neřekl znovu pokrčil rameny a utekl nahoru po schodech *něco si teda obléknout* pak jsem večer škrábal brambory těch brambor bylo hodně muselo to být na týden dopředu bylo jich hodně ale mně to bylo stejně všechno jedno je to jenom škrábání brambor.

Večer babička a máma v obýváku seděly televize potichu běžela jenom tak trochu potichu a ony ani slovíčko

neřeknou ani si světlo nerozsvítí oči přilepené k televizi asi nemají náladu se bavit

*já taky někdy nemám náladu
někdy se zavřu v pokoji celý den někdy i víc dnů
a nechci s nikým mluvit
Třeba ani nejsem naštvaný jen prostě nechci s nikým
nic*

jen tak

*koukají na televizi jsou v obýváku žvýkám rohlík
se šunkou koukám jak ony koukají a když se
zeptám, máslo je nebo ne, tak nikdo nic asi nemají
chuť mluvit to já taky někdy nemám už jsem radši
nic neříkal když jsem šel nahoru do pokoje spát
protože asi nemají chuť mluvit se mnou seděly
tam u televize samy po tmě takhle ony často sedí
zabořené do gauče nemluví nemluví jen do toho
modrého světla koukají jako kdyby čekaly že se
v něm boží tvář zjeví*

Přikryl jsem se peřinou a čekal až budu spát.

*Někdy neusnu úplně hned jako třeba dnes zavřu oči
a říkám si, už spi už spi už spi už spi už spi
spi spi spi spi spi
spispispispispispiiiiiiiii*

*většinou ale ještě nespím nespím nespím
někdy mám pocit, už to přichází už budu spát
vlastně už skoro spím za dvě vteřiny už nic nevím,
ale pak zase normálně přemýšlím o svých věcech
např co si dám zítra k snídani co bude k obědu kdy
přijde do schránky pošta jestli si mám ráno umýt
vlasý a tak vím že nespím přemýšlel jsem o tom proč
myslím na něco jiného a najednou už jsem spal.*

V noci se mi zdál nějaký nesmysl.

Byl jsem někde jako voják prodával v krámě ale věděl jsem že nejsem prodavač doopravdy ale jenom jako pak najednou vybuchla bomba ale já tam nemohl jít protože jsem musel dokončit nákup co tam měla nějaká paní pak jsem byl ve škole ale ve skutečnosti jsem přitom ležel doma v posteli ostatní to věděli a smáli se tomu jenže pak přišel do třídy učitel a já musel být ve třídě zase normálně pak jsem byl v té jeskyni a vytahoval z kamenů morčata ale co se tam přesně dělo už nevím už jsem si na to nevzpomněl.

Ráno jsem si pak myslel že to všechno byla pravda pravdoucí a stalo se to musel jsem vzpomínat kdo jsem a co mám po probuzení dělat když jsem si na to vzpomněl vstal jsem z postele a šel se převléknout.

Koukám na babičku

Někdy když se hodně nudím ležím v posteli a uvažuji o životě např o smyslu života a jak udělat svět lepší a když mě něco dobrého napadne napíšu to na papír a schovám do obálky mám obálku plnou nápadů říkám jí obálka poslední záchrany světa máma říkala že ji mám poslat panu prezidentovi protože to je člověk který se nebojí říkat pravdu chrání nás od všech těch černochů co nás chtějí vykrást a vzít nám co jsme tady roky budovali naši předci můj děda praděda byli ve válce přežili komunisty pracovali na statku potom v továrně a najednou přijde černoch otevře tu svoji velkou černou hubu a chce mít to samé co my a přitom jeho dědci černí křováci z lesa se jen váleli někde na sluníčku na pláži tancovali u ohně a pili mléko z kokosu a teď se všichni hrozně diví že nic nemají vietnamce mám rád vietnamec ti cigára prodá když ti ještě 18 let nebylo vietnamec si nestěžuje vietnamec je slušný malý ale černoch to je velká potvora z džungle která se v noci z křoví vynoří plíží se kolem dívá se ti do okna jak vaříš večeři čeká dlouho čeká pak potají

vejde zadním vchodem zrovna když držíš v ruce talíř s večeří černoch tě přepadne zezadu a začne strunou škrtit máváš rukama kopeš nohama a černoch strunu napne víc a drží tě drží až padáš k zemi nevíš co se stalo v krvi na podlaze umíráš bez pomoci vedle rozbitý talíř po podlaze brambory a tvoje žena křičí a křičí a černoch ji za vlasy chytí a táhne nahoru do patra na postel ji hodí tou svojí velkou tlapou pod krkem chytne druhou rukou šaty trhá a ona jen brečí potichu potichoučku brečí po celém obličejí slzy a nudle ano ano přesně taková jsou černoši ČERNÍ ZVENKU ČERNÍ UVNITŘ to náš pan prezident moc dobře ví je to moudrý muž nechť mu pán bůh nadělí život aspoň do sta let.

Dnes odpoledne jsem se šel ven projít.

Jen tak jsem chodil po chodníku.

Svítilo slunce a tak jsem se šel kouknout k rybníku na kachny seděl jsem na stavidle a koukal do vody

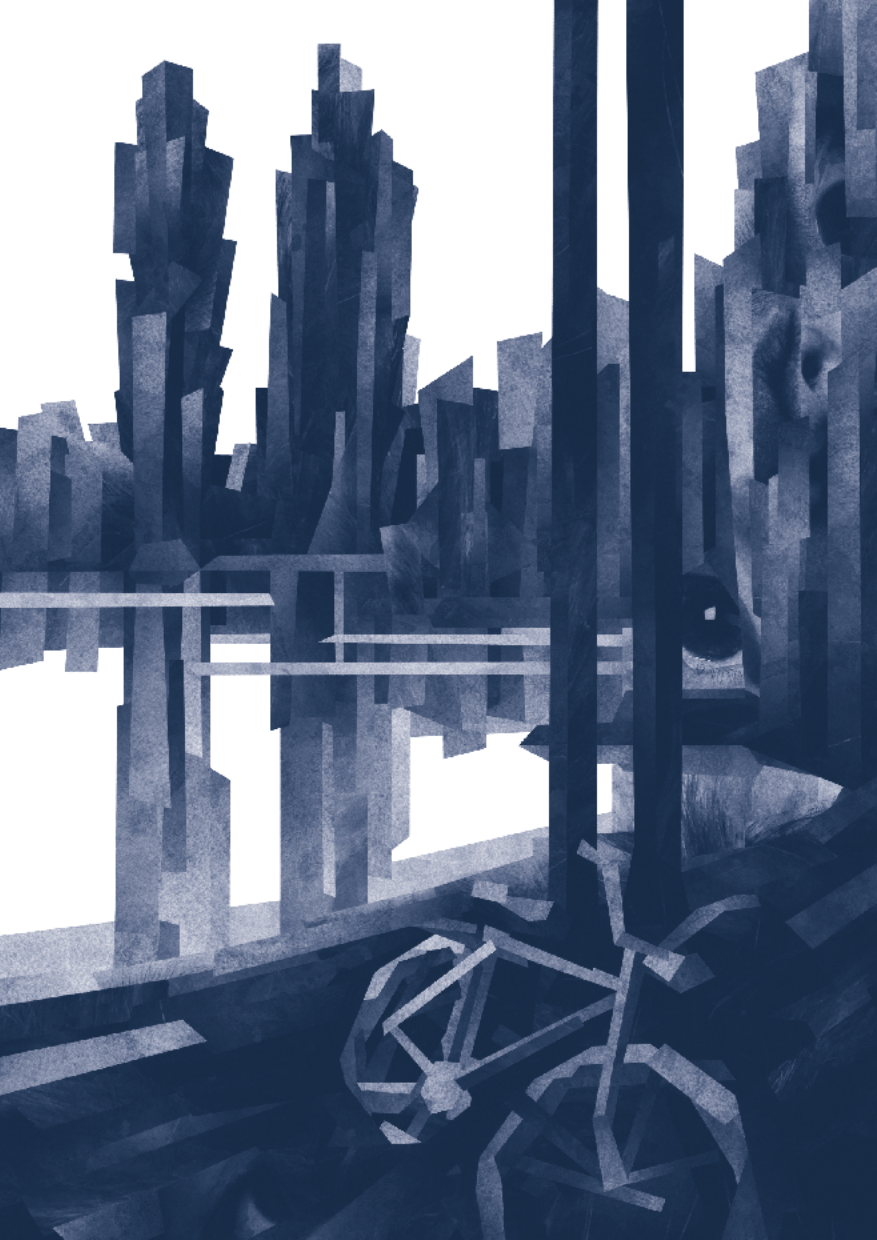
do té modré vody s rákosím ve které se koupat nesmíš protože sinice a vyrážka a okolo jezdila auta počítal jsem je počítal všechny po dvou, dva čtyři šest osm deset dvanáct čtrnáct šestnáct osmnáct dvacet, protože ve dvojici je všechno lepší ve dvojici nikdo není sám všechno na světě by mělo

být ve dvojici vedle mě se plazil šnek vzal jsem ho za ulitu a hodil do vody ulita ještě chvílku plavala na hladině pak se šnek ponořil do vody na hladinu vyšla jedna bublinka a už ho vidět nebylo zdálky ke mně připluly kachny asi si myslely že něco k jídlu mám a hážu jim to tam tři kačeny a dva kačeři pozdravil jsem je a mluvil na ně jak se mají co dělají atd atd a ony na mě koukaly snažil jsem se číst jejich myšlenky jejich kachní myšlenky jeden kačer snad ten jeden kačer mi říkal HOĎ NÁM ŠNEKA HOĎ NÁM DALŠÍHO žádného šneka jsem už nenašel hodil jsem jim zelenou větvičku co jsem měl hned vedle sebe ony k ní rychle připluly okoukly ji a pak odpluly dál asi se na mě urazily že jsem jim obyčejnou větvičku hodil zastavily se tam u vrby jak je hluboké bahno co v něm marcel augustin jednou uvíznul že se málem utopil skákal z vrby do vody kotouly salta šipky všichni mu tleskali a pak jednou skočil kufr vdechnul vodu a nemohl se vyškrábat z bahna na břeh vytáh ho mladší brácha velká ostuda to byla že ho mladší brácha zachraňoval marcel na něj rok ani slovem nepromluvil kdyby se marcel utopil žádná škoda by ho nebyla měl doma akvárium plné zrzavých křečků vodil si všechny děti k sobě domů a ukazoval jim jak ty křečky křečíky hází k jídlu svému hadovi seděl jsem u rybníka a vzpomínal na marcela augustina na ty jeho velké žluté přední zuby a že sám vypadal jako velký křeček

Najednou zastavilo auto na silnici chlap otevřel dveře a mávnul na mě ať jdu za ním tak jsem se zvedl a šel a on byl samé BITE GUTN TÁK ŠÉN HALO VAS nerozuměl jsem té jeho hatla matla patla ani slovo ale cestu jsem mu ukázal to zase jo on se usmál a do ruky mi dal papírek bankovku pět euro zabouchnul dveře a zase se rozjel pryč tohle jsou rakušáci jezdí k nám za lehkejma ženskejma tlustý dědci od rodin někdy zabloudí do vesnice a ptají se kudy do kasina někdy u nás porazí autem popelnici nebo lampu to když se vrací opilí k sobě domů občas si u nás vyberou manželku např zrzku jitku smejalovou učila se na kadeřnici ale škola ji nebavila tak šla obsluhovat do kasina míchala pití roznášela ke stolečkům jednou se tam usmála na plešatého rakušáka a za čtyři měsíce už chodila po vesnici s pupkem podíval jsem se na papírek bankovku pět euro zmačkal jsem ji do kuličky do malé malinkaté kuličky hodil do rybníka kulička plavala po hladině a plula a plula dál pryč po vodě až najednou úplně zmizela za eura já si nic nekoupim u nás v krámě se dá platit jenom v kč.

Pak jsem se vrátil domů.

Dole v obýváku ležela babička a spala co by taky jiného dělala když jen leží v posteli postel je na spaní.

Dal jsem nad ni svoje ruce a snažil se ji omladit.
m l á d n i m l á d n i m l á d n i m l á d n i m l á d n i
m l á d n i m l á d n i m l á d n i

Nic se nestalo
babička spala dál STARÁ.

Pokaždé když jsem byl nemocný nebo jsem někam jel dala mi babička svatý obrázek tam byl buď ježíš na kříži nebo nějakí chlapi o kterých se povídá v kostele mám jich doma sbírku celou krabici plnou svatých pohlednic a když je to se mnou někdy opravdu zlé vysypu si je všechny do postele a spím v nich jako v náruči ježíše krista který trpěl za naše hříchy.

Babička trochu zachrápala vidím jí do nosu

až úplně do nosu má tam černé chlupy proč mají lidé chlupy v nose potřebují zahřát nosní díрку nad takovými otázkami já každý den přemýšlím někdy je jich tolik že plní celou moji hlavu až po okraj mozku další má oblíbená otázka zní vidí každý člověk žlutou barvu stejně nebo někdo vidí např zelenou ale říká že je to žlutá pokud znáte odpověď pište na emailovou adresu otazky@centrum.cz nebo volejte na pevnou linku 800 444 444 děkuji a teď přepínám zpátky do studia k našemu moderátorovi který nám poví předpověď počasí

Chr Chrrr Chrrrrrrrrrrrrrrrrrrrr

babička je jak ta pila motorová pěkně rezatá za uši tahá do živého řeže a každým dnem na rozpadnutí někdy myslím na to co ona už všechno zažila byly to samé těžké věci to už dneska není dneska je všechno lehké jídlo si objednáte z internetu všechno najdete na seznam.cz babička byla ze šesti sourozenců ale jedna její sestra jako malá umřela viděl jsem to na fotce tu rakev malinkatou a v ní blondatou holčičku spoustu kytek okolo fotka byla černobílá stará tenkrát se to ještě fotilo mrtvolu pohřby to už se dneska nedělá když jsem tu fotku viděl rychle jsem ji zahodil ale z hlavy z té hlavy jsem to už nikdy nedostal občas ji vidím před sebou holčičku v rakvi co se jmenuje hana to prý znamená něco jako ŠŤASTNÁ

Nejvíc zle bylo za války můj praděda byl v koncentráku ale nebyl to žid prodával tajně zbraně měl spoustu peněz ale jednou jeho manželka zjistila že si ušil dítě s nějakou jinou na smrt se urazila došla na policii a tam všechno vyklopila všechno to tam na něj pěkně řekla že ty zbraně tajně prodává a on se ani nadechnout nestihl a už ho němci sbalili šel do koncentráku manželka si pak vlasy hrůzou trhala plakala a litovala zůstala sama s dětmi a bez

peněz a když se pak po válce praděda vrátil domů ani půl slova neřekl sedl si ke stolu manželka mu kafe přinesla celá se třásla on ho vypil poručil si polévku tu snědl a pak šel dříví sekát a bylo hotovo nikdy už se o tom nemluvílo taková byla tehdy doba dneska se pořád jen mluví a mluví BLA BLA BLA BLA já si myslím tohle já si myslím tamto můj názor je takovýto diskutuje se hádá klevetí každý pořád něco pořád něco říká ale tenkrát tenkrát se prostě jen kosila tráva a sekalo dříví taková to byla doba

To by mě zajímalo jestli babičce nevadí že je takto stará já bych raději umřel je mnoho způsobů jak umřít např infarkt stres sebevražda ona ale neumírá a my se tady na ni musíme koukat

já nikdy starý nebudu medicína jde dopředu závratnou rychlostí a lidé budou žít jak dlouho budou chtít ano taková je naše budoucnost ještě že jsem se narodil teď a ne třeba v 18. století někdy přemýšlím nad tím jestli nemám babičku nechat umřít např tím že jí nedám jídlo ale to bych musel mámu zavřít někam do kumbálu aby jí nic nenosila a kdybych mámu do nějakého kumbálu zavřel určitě by klepala na dveře nebo křičela a chtěla by abych otevřel a to já ji zase musím poslechnout protože desatero říká cti otce svého a matku svou další možnost je udušení polštářem viděl jsem to v televizi

Co tady sedíš a takhle na mě koukáš, probudila se
babička najednou

Koukám na tebe jako na obrázek svatý, odpověděl
jsem jí a utekl rychle pryč.

Večer jsem seděl u počítače a sledoval internet četl
jsem různé věci například článek s názvem PADESÁT
DŮKAZŮ O TOM ŽE JE ZEMĚ PLACATÁ a ne kulatá
jak nám ve škole říkají některé z těch důvodů jsou
např tyto

- podlahy nebo chodníky nejsou kulaté
- když letadlo letí třeba do ameriky je pořád rovně
nad zemí
- mosty se staví rovné
- když se podíváte na moře voda je přímka.

Všechno je to jen manipulace od velkých států které
z toho mají peníze nebo obchod tak nevím čemu vě-
řit jestli tomu co vidím nebo tomu co mi říká někdo
jiný např ve škole mi říkají že je země kulatá i když já
vidím že chodník je rovný nebo mi říkají že v citronu
je vitamin cé ale já ho nikde nevidím je to všechno
velká otázka co je pravda a co ne čemu věřit je to jak
ten film s agenty a roboty všichni tam nosili černé
brýle a vybírali si jestli chtějí červený nebo modrý
prášek hlavní poselství tohoto filmu bylo o tom co je